20. Abolition of Untouchability and Unapproachability.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Urakam).*—Sir, the resolution that stands in my name reads thus:

"This Council recommends to the Government to abolish unapproachability by a Royal Proclamation".

Sir, this is a very old resolution conveying an old grievance of this Council which has not been redressed yet. There has been speeches after speeches on this subject, not only in this Council, but all over India and it will be too presumptuous on my part if I attempt to throw any fresh light on this resolution by making a speech to-day, nor am I physically fit to make a long speech. Sir, if this practice, this inhuman practice of keeping people at a distance on account of the mere fact that they were born in a particular community or caste is allowed to continue for a moment it will bring disaster to the State. This most inhuman practice has no sanction in any of the religious or moral codes. Sir, public opinion is also against it as is evident from the resolutions passed by various representative bodies in the State, that this distinction should be done away with by a Proclamation or by a compelling Act of the Legislature, or of the Government. The proclamation in Travancore has shown to us that it will not create any violent disturbance to society, social habits and customs. We are sure to see a similar legislation, in the course of one year in British Malabar. The public opinion here, as expressed in the resolution passed by the Nair Samajams which forms the major community of the caste Hindus, of the Nambudiri Yoga Kshema Sabha, and of the Kshatriya Samajams has unmistakably shown that it is in favour or this measure. There is absolutely no argument that could be advanced against it. The time-spirit is also in favour of change. I, therefore, pray that the Government should be pleased to issue a Proclamation abolishing unapproachability from the State. It was by a slip, by an accident that the word 'untouchability' was not incorporated in the resolution. I am very sorry for that. If the President can allow me to include that, I pray that I may be allowed to do it. But if by the addition of that word 'untouchability' it will in any way deter the Government from giving this measure of relief, I do not press to make the amendment. With these words, I commend this resolution for the acceptance of the House.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. A. R. Menon *(Pallippuram).*—I beg to second it.

Mr. K. Ayyappan *(Ezhuvas South).*—There is an amendment.

Mr. President.—We can allow Mr. Ikkanda Warriar himself to add the word 'untouchability' also. Then the resolution will read 'This Council recommends to the Government to abolish untouchability and unapproachability by a Royal Proclamation.'

* **Dr. A. R. Menon** *(Pallippuram).*—I second the resolution. There is no question to my mind that agitates the public mind, that moves the emotion of our people, to the extent that this question does. It has been the burning question of the day. This question which has had only an academic interest about two decades ago has gradually become, thanks to Mahatma Gandhi, the burning question of the day—the question of questions. Let us realise that while we are the custodians of the interests of the present generation, we are also the trustees of the coming generation.

Mr. President.—Is admission to temples also required? Government have not been able to understand the implication.

Dr. A. R. Menon *(Pallippuram).*—A man who is going through the public streets should not be asked to get out of the road.

Mr. President.—That is not clear. For example, I am not admitted to the temples in this State. I am supposed to belong to a community which is not eligible for admission into the temples of the State and yet I do not know if I am said to be an untouchable or an unapproachable. For in practice or custom or by law mere denial of admission into temples does not necessarily mean the existence of untouchability or unapproachability. What I want to make sure is whether the contrary is true, whether the abolition of untouchability and unapproachability necessarily means admission into temples also. Why not make it clear in the resolution itself by an amendment?

Dr. A. R. Menon *(Pallippuram).*—So far as I am concerned, I am not a religious man and I will be very frank also. I will always consider the question of temple entry as a means

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to an end. What is the end? The end is the removal of untouchability and unapproachability and the easiest way of securing it will be by giving them permission to enter into the temples. But you can do this without going into the question of temple entry. That is certainly the most potent factor. If by any chance you can introduce that reform here—and I fully realise your powers and your limitations—I don't think, Sir, and that any one will say for a moment, that you do not feel with us in this matter, on this question of untouchability and unapproachability, it will be a real step forward. Otherwise, the whole past history of your life is nothing but a farce. A person who has been connected with the movements of self-respecters, who has been advocating social reform for decades and one who has been in active sympathy with the Congress—no matter what happened afterwards, once a member of that institution shall remain at heart a member of that movement—such a man is not likely to look at this question from a different angle from what we are doing. But there are limitations. We are all circumscribed by circumstances, and we fully realise your limitations; but I also fully realise your power. There never has been a Diwan in this State who possessed the power that you are possessing today, not the power built upon forces, bayonets or swords which I do not mind, but that strength that one derives from the implicit confidence the Ruler places in his Diwan. That power you possess and that power is utilised only in rare cases and power derived from such a source will solve this most difficult problem. I only want to make a personal appeal. I do not know whether you will succeed or not. Whether you succeed or not I want the people to realise that everything possible for you to do has been done in relation to this question and I do believe, Sir, when the majority of the people believe in the abolition of a custom which is and which must be alien to the Hindu religion—otherwise this religion would not have survived for centuries. A religion which tolerates such inequalities and such cruelties would not have survived. Therefore I hold these are all only additions to the religion by self-interested parties and the real religion does not contain the seed of such destructive things. Therefore, I believe, Sir, when a large population of Hindus in this land do demand that this accursed custom should be done away with and you are fully satisfied that the majority sincerely desires the abolition of this custom, I hold that not only you are too late, but it is your duty to place this matter before His Highness the Maharaja and try to get whatever amelioration is possible. We are not going

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to put up a fight on this question. What we do want, as the representatives of various interests, is, to show that it is our duty. The moment you realise that the majority of the people do desire for such a change as to make the representations, I do believe that if anybody would do something to solve this most impracticable problem, you can do that and if you fail in that, at least, let us have the consolation that we have done the very best. It is only with that motive that we have tabled this resolution. And we believe that the end of your first term will be marked by taking a bold step in the direction of this reform.

Mr. President.—I would again suggest to the House that if Government should consider this resolution and its implications in all seriousness, they must get the resolution clear and specific. I don't give any assurance or undertaking that it will be accepted. I only say that the resolution as it is worded makes it impossible for the Government to consider it even.

Mr. K. Ayyappan *(Ezhuvas South).*— Government have been saying that they have been considering.

Mr. President.—They have been considering and they have found that they could not consider.

***Mr. P. Kumaran Ezhuthassan** *(Wadakkancheri).*— I have great pleasure to support the motion before this House. The practice of segregating a very large section of the Hindu community has been condemned universally. The leaders of the communities concerned have been fighting for the removal of all the disabilities for the last so many years on most peaceful lines, at times even crossing the border. The reformers of the so-called higher communities have always been helping the movement started and worked on by the leaders of the communities concerned. The greatest men of the land from Mahatmaji downwards have been blessing the movement. It is in this atmosphere, Sir, that a resolution of the type, though for the hundredth time, is brought in this House. There is, I believe, a special appropriateness for the resolution being discussed today. The appropriateness consists of very many things. There is a peculiarly enjoyable and happy atmosphere in Cochin today created by that announcement which adorns the walls of this House just facing the President of the House who had been responsible for it. It is still more appropriate,

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sir, now because it was only day before yesterday that the Madras Assembly had a Bill for the removal of the disabilities of the Harijans introduced and referred to a Select Committee. The discussion of that reported in today's papers will show, Sir, that the measure introduced there and referred to a Select Committee had the blessings of Mahatmaji which was read out in the Assembly. The Premier has given his support to the measure and almost every member of the Madras Assembly has spoken favourably and in support of the measure. There is yet a third appropriateness, perhaps more important than the one that I have mentioned, because in the neighbouring land of Travancore, a march has been made an year back by that all-important world famous Temple Entry Proclamation of Sir C. P. Ramaswamy Ayyar, nay of His Highness the Maharaja of Travancore assisted and advised by his able Diwan Sir C. P. Ramaswami Ayyar. Whatever may be said of his world fame. . . . . .

Mr. President.—Order, order.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Wadakkancheri).*—I am sorry. More than all this, the most important appropriateness and the most telling of it is the fact that the destinies of our country are now—of course by way of advice—in the hands of one who had the rare privilege of moving a similar Bill as the one that was introduced in the Madras Assembly while he was a distinguished member of the Central Assembly. I am referring, Sir, to the Bill that you followed up, that was introduced by Justice Jayakar in the Central Assembly and followed up by you before you were raised to the Presidential Chair. That is the atmosphere in which this resolution is brought before this House. Can there be a more appropriate time than this? It has been stated by the Hon'ble President in his capacity as the Diwan that unless the issues are clarified that the temple entry question has nothing to do with this resolution, it will not be even possible for the Government to consider because they have been considering and they have come to the conclusion that that aspect of the case is not to be even considered by them. Very good, Sir. Even the blot of unapproachability or untouchability detached and separated from the temple entry question, even that is a forward step which may perhaps be considered as the first instalment of the movement in the right direction. I do not know whether all the Members will be of that opinion. Nor is the position that we wholeheartedly take it up. In the face of the statement made by the Diwan-President, it will be safer, it will be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

prudent, it will be discretionary on our part to say that we begin with small things and try to get greater ones in the near future. I have, therefore, very great pleasure to support the resolution and request that necessary things may be done to make it acceptable to Government without taking away the utility of it from the stand-point of the persons to be affected by the passing of this resolution, or to the persons who are responsible for making them.

Mr. T. S. Balarama Ayyar *(Trichur North).*—Mr. President, Sir, this resolution, to me, seems to be quite innocuous. At the same time, I must say that as it is now worded there may be a lot of difficulties to give effect to that resolution. If the implication is that there are certain classes of His Highness' subjects that are labouring under some disabilities on account of their having been born in a particular community which disabilities they would not have been labouring under if they had been born in any other community, I am one with the mover that these disabilities should be removed without any delay whatsoever. The resolution speaks of only unapproachability.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Wadakkancheri).*—It has been amended. 'Untouchability' is also added.

Mr. T. S. Balarama Ayyar *(Trichur South).*—If it has been amended, I don't want to speak.

* മിസ്റ്റർ കെ.അയ്യപ്പൻ *(Ezhuvas South).*— സർ, ക്രമേണ കായ്ങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിൽ വലിയ താല്പര്യക്കാരനാണ് ഞാൻ. പക്ഷെ, നിർഭാഗ്യവശാൽ ജീവിതത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു തത്വം എപ്പോഴും സ്വീകരിക്കുക എന്നതു സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. മനുഷ്യൻ കണ്ടുപിടിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾക്കു തുടങ്ങുന്നു ഒരു നിലയല്ല ഇന്നു ലോകത്തിലുള്ളതു്. അങ്ങിനെ ഒത്തുകി നിവൃത്താവുന്ന ഒരു തത്വം ഇന്നു ലോകത്തിൽ ആരും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുമില്ല. ക്രമേണ കായ്ങ്ങൾ സാധിക്കുക എന്നുള്ള കാലമെല്ലാം ഈ ഒരു കായ്ത്തിൽ കഴിഞ്ഞു പോയി. ഇതിൽ ഭിവാൻ പ്രസിഡണ്ടവർകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച വിഷമങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു ഒരു കായ്ം ഞാൻ നേരത്തെ തുടന്നു പറഞ്ഞതക്കാം. അതു നടന്നില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു ആക്കം ഒരു പകയും ആരോടും ഉണ്ടാകയില്ല. ഒരു സ്ഥാനത്തോടും ഒരാളോടും ഇതിനെ തുടന്നു നടക്കാറില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു ആക്കം വഴക്കും കോപവും ഒന്നുമുണ്ടാകയില്ല. പക്ഷെ, പറയുവാനുള്ള സംഗതി പറയും ഞാൻ. മറ്റെ ഭാഗത്തേയ്ക്കു ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യവും കൂടി വേണ്ടതാണ്.

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഈ പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ചതിൽനിന്നു മഹാത്മാ ഗാന്ധിയാണു് ഈ സംഗതിയെ ഇത്ര ശക്തിപ്പെടുത്തിയതെന്നു മനസ്സിലായി. ഞാൻ പറയുന്നു ഡാക്ടർ അംബേദ്ക്കറാണു് ഇതിനു ശക്തിക്കൂട്ടിയതെന്നു്. എന്നാൽ മഹാത്മാഗാന്ധി ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനത്ഥമില്ലെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്.

മറേറ ഭാഗത്തേക്കു് ആ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഇത്ര തീർച്ചയായും സാധിക്കും. നിയമാനുസരണമായും മര്യാദയോടുകൂടിയും അന്യരുടെ മനസ്സിനെ വ്രണപ്പെടുത്താതേയും സർവ്വ തടസ്ഥങ്ങളേയും മാറീട്ട ഈ കാര്യം സാധിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം ഒഴിവാക്കിയാൽ ഈ പ്രമേയം സ്വീകരിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടാകയില്ലെന്നു ദിവാൻ പ്രസിഡണ്ടവർകളും പറയുന്നു. അത്രയെങ്കിലും സ്വീകരിച്ചാൽ ബഹുജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ധാർമികമായി ഒരു നില വരും. ക്ഷേത്രങ്ങളൊഴിച്ചു തീണ്ടലും തൊടിയലും മാറിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള നിലവരുമ്പോൾ അതു അന്ധവിശ്വാസമുള്ളവരുടെ മനഃസ്ഥിതി മാറുവാനും പ്രയോജനമായിരിക്കും.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ (*Pazhayannur*).— ദോഷം വരുമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ (*Ezhuvas South*).— ദോഷമൊന്നും വരുകയില്ല. ഇപ്പോഴുള്ള നിയമപ്രകാരംതന്നെ ആരുവന്നു എന്നോടു വഴി മാറുവാൻ പറഞ്ഞാലും ഞാൻ മാറിക്കൊടുക്കുകയില്ല.

ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ (*Pallippuram*).— ഉഭംനാടുകളിൽ മാറുന്ന സമ്പ്രദായം ഇപ്പോഴും ഇല്ലേ?

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ (*Ezhuvas South*).— ഇവിടെ ഇല്ലാത്തതിനെ ഉണ്ടെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ ചിലർ ശ്രമിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ശക്തിയില്ലാത്തവരോടു ശക്തിയുള്ളവർ കൂതിരകയറുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങിനെ ശക്തിയില്ലാത്തവക്കുംകൂടി ശക്തിയുണ്ടാക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. ഇവിടെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനം ഒഴിച്ചുവെച്ചു തീണ്ടൽ തൊടിയൽ മാറീട്ടു വലിയ കാര്യമൊന്നുമില്ല. ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനുവേണ്ടി ഇൻഡ്യാരാജ്യം മുഴുവനും ബഹളംകൂട്ടുമ്പോൾ ഇവിടെ അങ്ങിനെ ഒരു റസല്യൂഷൻ ക്ഷേത്രം ഒഴിച്ചു പാസ്സാക്കി തീണ്ടൽ മാത്രം മാറിയാൽ സർവ്വ ആളുകളും ഗവർമ്മെൻറിനെ ആക്ഷേപിക്കും. ഇങ്ങിനെ ഒരാക്ഷേപത്തിനുള്ള വഴി ഗവർമ്മെൻറു വച്ചു കൊടുക്കരുതു്. എന്നാൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തേക്കാൾ വലുതായ കാര്യമാണു് അയിത്തോച്ചാടനം. അയിത്തം മാറിയാൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവും മറ്റു സർവ്വവും വരും. അപ്രകാരം സർവ്വ പരിഷ്കാരങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു പ്രമേയമാണു് നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നതു്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു നിയമപ്രകാരം ജാതി മാറുകയില്ല, അയിത്തം പോകയില്ല. ഇപ്പോഴും ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിൽ നായന്മാർക്കു ബ്രാഹ്മണ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രേക്കാൾ ഒരു കോൽ തീണ്ടലുണ്ട്. ആ നായന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തു മറ്റുള്ള ജാതിക്കാർ ചെന്നുവെന്നേ ക്ഷേത്രപ്രവേശനംകൊണ്ടു വരുന്നുള്ളൂ. പരദേശത്തുനിന്നു വന്ന ടി. എസ്. ബാലരാമയ്യർക്ക് അമ്പാടി ശങ്കര മേനോൻ ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിൽ വഴിമാറണം. മറ്റുള്ളവർ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴും നായന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തു ചെല്ലുവാനേ സാധിക്കയുള്ളൂ.

സർ, ഈ കാര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ട കാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ച പലരും ഈഴവർക്കും മറ്റുമാണ് ഇതിന്റെ ആവശ്യമുള്ളതെന്നു പറഞ്ഞു. ഈഴവർക്കും മറ്റുമല്ല ഇതിന്റെ ആവശ്യം. ഇന്നു തീണ്ടൽ ആചരിക്കുന്നവനോടും നികൃഷ്ടൻ ആരാണുള്ളത്? ധാർമികമായി നോക്കിയാൽ തീണ്ടൽ ആചരിക്കുന്നവനാണ് വലിയ നികൃഷ്ടൻ. അവനല്ലാതെ മനുഷ്യരാൽ നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നവനാരാണ്? അവനു മതമുണ്ടോ, ധർമ്മമുണ്ടോ, നീതിയുണ്ടോ? അതിനെ എതിർക്കുവാനുള്ള മനസ്ഥിതി ഈ രാജ്യത്തെ സർവ്വരിലും ഉണ്ടാകണം. ക്ഷത്രിയനായാലും ബ്രാഹ്മണനായാലും നായരായാലും ആരായാലും ആ നികൃഷ്ടതയെ എതിർക്കണം. അമ്പലപ്രവേശനം ഇല്ലെങ്കിലും ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൊള്ളാം. ക്രിസ്ത്യാനികളും മുസ്ലീമിങ്ങളും കഴിയുന്നതുപോലെ കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊള്ളാം. എന്നാൽ സമസ്പൃഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നും അകന്നു നിൽക്കുവാൻ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെയിടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകൾ ക്ഷത്രിയൻ മുതൽ പുലയൻവരെയുള്ളവരെ ഉദ്ധരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ സർവ്വ കടമകളോടുംകൂടി പ്രവൃത്തിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നു തീണ്ടൽ ആചരിക്കുന്നവരോടു പറയാതെ തരമില്ല. ക്ഷത്രിയനായാലും ബ്രാഹ്മണനായാലും പറയനായാലും പുലയനായാലും മറേതു ജാതിക്കാരനായാലും അവനെ ഉദ്ധരിക്കുവാനുള്ള സർവ്വ കടമകളും ഈഴവർക്കുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. അതുപോലെയുള്ള കടമ ക്ഷത്രിയനും ബ്രാഹ്മണനും എഴുത്തച്ഛനും ഉണ്ടെന്നു അവരും വിചാരിക്കണം. ഇതു ചില സമുദായക്കാരെ മാത്രം ഉദ്ധരിച്ചു മറു സമുദായക്കാരെ അടിച്ചമർത്തുവാനാണെന്നു വിചാരിച്ചുപോകരുതു്. പഴയ ശ്ലോകങ്ങൾ പറയുന്ന കാലമെല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോയി. ശ്ലോകങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ എത്ര വേണമെങ്കിലും ചൊല്ലാം. ഈ ക്ഷേത്രപ്രവേശനകാര്യത്തിൽ പഴയ ശ്ലോകങ്ങളെല്ലാം തിരഞ്ഞുനോക്കീട്ടും പുന്നശ്ശേരി നീലകണ്ഠ ശർമയ്ക്കു ചണ്ഡാലന്മാർക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശനം പാടില്ല എന്ന പ്രമാണമേ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഈഴവർക്കും മറ്റും ക്ഷേത്രപ്രവേശനം പാടില്ലെന്നു പ്രമാണമുള്ളതായി കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ചണ്ഡാളനാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഈഴവനോ നായരോ ബ്രാഹ്മണനോ ആരെങ്കിലും സമ്മതിക്കുമോ? ശാസ്ത്രപ്രകാരം ക്ഷേത്രപ്രവേശനം പാടില്ലാത്ത ജാതിക്കാരാരും ഇല്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം പാടില്ലാത്ത ജാതിക്കാരാരെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു ബ്രാഹ്മണരാണ്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ സി. എസ്സ്. വിശ്വനാഥയ്യർ (*Chittur Rural*).— ബ്രാഹ്മണരെ ആക്ഷേപിക്കരുതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ (*Ezhuvas South*).— ഞാൻ ആക്ഷേപിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്. എനിക്കു ബ്രാഹ്മണ സമുദായത്തോടു വളരെ ബഹുമാനവും, അവരുടെ പ്രാപ്തിയിൽ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷവുമുണ്ടു്. അദ്ധ്യയനം, അദ്ധ്യാപനം, യജനം, യാചനം, ദാനം, പ്രതിഗ്രഹം ഈ വക ആറു കാര്യങ്ങളേ ശാസ്ത്രപ്രകാരം ഒരു ബ്രാഹ്മണനുള്ളൂ. ഈ ആറു ധർമങ്ങളാണു് ഒരു ബ്രാഹ്മണനു വിധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു അറിവുള്ളവരായി കൈവിരലിലെണ്ണാവുന്ന ബ്രാഹ്മണന്മാരുണ്ടോ? വിധിച്ചിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാത്ത ബ്രാഹ്മണൻ കർമഭ്രഷ്ടാലനാണു്.

മിസ്റ്റർ സി. എസ്. വിശ്വനാഥയ്യർ (*Chittur Thathamangalam*).— ഈ കൗൺസിലിലില്ലായിരിക്കാം.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ (*Ezhuvas South*).— ഇൻഡ്യയിൽ എവിടേയും ശാസ്ത്രപ്രകാരം കർമ്മഭ്രഷ്ടാലന്മാരല്ലാത്ത ബ്രാഹ്മണരാരെങ്കിലുമുണ്ടോ? (ചിരി) ശാസ്ത്രപ്രകാരം കർമ്മങ്ങൾചെയ്യുന്ന ഒരൊറ്റ ബ്രാഹ്മണനെങ്കിലും ഈ കൊച്ചീരാജ്യത്തുണ്ടോ?

അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഈ സംഗതികളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി ഒരു സമുദായത്തോടും വഴക്കും കുഴപ്പവും ഒന്നുംകൂടാതെ യോജിച്ചു് ഇതു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിനെ അറിയിച്ചാൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തോടുകൂടിയുള്ള അയിത്തോച്ചാടനം നമുക്കും അനുവദിച്ചുതരും. അതിലേക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങളെല്ലാവരും പ്രത്യേകിച്ചു ദിവാൻജിയവർകളും സഹായിക്കണം. ഇവിടെ ഈ പ്രമേയം പാസാകട്ടെ, പാസാകാതിരിക്കട്ടെ ഇതു നടക്കുന്നില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു ആരോടും ആർക്കും ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയുമില്ല. ഇതിനുവേണ്ടി നിയമാനുസരണം വാദിക്കുന്നതിനു യാതൊരു പ്രതിബന്ധവുമില്ലെന്നു് ഗവർമ്മെൻറും സമ്മതിക്കുന്നു. ഇതു നിങ്ങളാരും വിചാരിക്കുന്നതുപോലെയല്ല, അതിനുള്ള കാലം അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കും ഇതിനു വിരോധമില്ലെന്നു അറിയുമ്പോൾ തീർച്ചയായും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അനുവദിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഇതിനുമുമ്പും ധാർമികമായിട്ടുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു് അങ്ങിനെയാണു്. ഇതിനു ശരിക്കു ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടെന്നു് നിങ്ങളെല്ലാവരും തിരുമനസ്സിനെ ധരിപ്പിക്കണം. ചിലർക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെ അനുകൂലിച്ചാൽ പക്ഷെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ അപ്രീതിയുണ്ടായേക്കുമോ എന്നു ബലമായ സംശയമുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നുണ്ടു്. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കു വാസ്തവത്തിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് നിങ്ങളെല്ലാവരും കൂടിച്ചേർന്നു് ശരിയായ ഒരു പൊതുജനാഭിപ്രായമുണ്ടാക്കി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ കൈകളെ ശക്തിപ്പെടുത്തണം. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു പൊതുജനാഭിപ്രാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യം ഉണ്ടാക്കുന്ന രംഗമായിരിക്കണം ഇത്. മൂന്ന പ്രാവശ്യം ഈ പ്രമേയം ഇവിടെ പാസാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നാരായണയ്യർ ദിവാൻജിയായിരുന്ന കാലത്തു പൊളിറിക്കൽ ഏജന്റ് ഇവിടെ ഇരിക്കുമ്പോഴുംതന്നെ ഇതിനെ കൺസിഡർ ചെയ്യാമെന്നു ഏറ്റു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതുയെല്ലാം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ റസല്യൂഷനെപ്പറ്റി ഇനി ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലെങ്കിലും തള്ളിക്കളഞ്ഞുവെന്ന വരുത്തരുത്. ഇതില്ലാതെ ആർക്കും ശരിക്കു ഒരടി മുന്നോട്ടപോകുവാൻ സാധിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ അസംബന്ധാചാരങ്ങളെ കളഞ്ഞു മുന്നോട്ട പോകുവാൻ എല്ലാവരും അനുക്രലിക്കണം.

നമ്മുടെ ഇവിടെ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തീട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഇതും ഒരു പരിഷ്കാരമായി സ്വീകരിക്കണം. അയിത്തോച്ചാടനം വേണമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കാൾ ഒരു പടിക്കൂടി കടന്നു ചെയ്യുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കും. അമ്പലങ്ങളിൽ എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കും പ്രവേശിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ക്രസ്ത്യാനികൾക്കും മുസ്ലീമിങ്ങൾക്കും പ്രവേശിക്കുവാനെന്താണു വിരോധം? ഉത്തരവാദിത്വഭരണം ആത്മാമായി കൊടുത്ത നാട്ടരാജ്യം കൊച്ചിയായതുപോലെ യഥാർത്ഥ അയിത്തോച്ചാടനം നടപ്പാക്കിയതു് ആത്മാമായി കൊച്ചിയാണെന്നുള്ള പേർ സമ്പാദിക്കുവാൻ നമുക്കു ഭാഗ്യം വരണം. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ നിശ്ചയത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

Mr. T. S. Balarama Ayyar *(Trichur South)*.—With your permission, Mr. President, I wish to say a few words by way of reply to some of the sweeping statements made by the Hon'ble Member. I shall be brief.

ഞാൻ ഒരു പരദേശബ്രാഹ്മണനാണെന്ന് മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി, അതു് അങ്ങിനെതന്നെയാവട്ടെ. ചിലർ വെളിച്ചപ്പാടു തുള്ളുമ്പോൾ ഞാൻ പരദേശബ്രാഹ്മണനാണെന്നും മറ്റും പറയാറുണ്ട്, അതുപോലെ മാത്രമേ ഞാനും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിനെ കണക്കാക്കുന്നുള്ളൂ.

പിന്നെ കർമചണ്ഡാലന്മാരുടെ കാര്യം ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ബ്രാഹ്മണരിൽ മാത്രമാണു് കർമചണ്ഡാലന്മാരുള്ളതെന്നു മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻ പറഞ്ഞതു് തീരെ അബദ്ധമാണ്. ബ്രാഹ്മണർക്കു ശാസ്ത്രപ്രകാരം വിധിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെതന്നെ എല്ലാ ജാതിക്കാർക്കും കർമങ്ങളും വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരം വിധിച്ചിട്ടുള്ള കർമങ്ങളും ആരു ചെയ്യുന്നില്ലയോ അവരെല്ലാം കർമചണ്ഡാലന്മാരാണ്. വിധിപ്രകാരം ആചരിക്കാത്ത ബ്രാഹ്മണർ വളരെയുണ്ടെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കാം. ബ്രാഹ്മണരിൽ ൻൻ ശതമാനം ആളുകൾ കർമചണ്ഡാലന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ അതുപോലെ ൻൻ ശതമാനം കർമചണ്ഡാലന്മാർ ഈഴവരിലുമുണ്ട്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പിന്നെ ബ്രാഹ്മണർ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവരാണ് എന്നൊരു അബദ്ധം ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ശാസ്ത്രത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർക്കു ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകുവാൻ പാടില്ല എന്നല്ല പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ അർത്ഥം. ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകുന്നതിനേക്കാൾ പ്രധാനമായി അവർക്കു വേറെ പല കർമങ്ങളും വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ കർമങ്ങളാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞ ആറെണ്ണം. ഈ ആറു കർമങ്ങളും ചെയ്യുന്ന ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ അമ്പലത്തിൽ പോകാത്തതുകൊണ്ടു കർമഛണ്ഡാലനാണെന്നു വരുന്നില്ല.

ഇനി എനിക്കു അൺടച്ചബിലിറ്റിയെക്കുറിച്ച് ഒരു സംഗതി പറയുവാനുണ്ട്. എന്നെ ഒരാൾ തൊടുവാൻ പാടില്ലെന്നും ഞാൻ ഒരാളെ തൊടുകയില്ലെന്നും തീരുമാനിക്കുന്നുവെങ്കിൽ തൊടണമെന്നു നിയമം കൊണ്ടു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ട് അൺടച്ചബിലിറ്റിയെന്നുള്ളതു ക്ലിയറാകുന്നില്ല. ഒരാൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തിലോ ജാതിയിലോ ജനിച്ചതുകൊണ്ടു എന്തെങ്കിലും ഒരു കുറവ് മറ്റു ജാതിയിൽ ജനിച്ചിരുന്നാൽ ഉണ്ടായിരിക്കാത്തവിധം ഉണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ആ കുറവിനെ ഇല്ലാതാക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇന്നു് ക്രസ്ത്യാനിക്കു് അൺടച്ചബിലിറ്റി ഉണ്ടോ? ഇല്ല. ഈഴവർക്കു അൺടച്ചബിലിറ്റി ഉണ്ടു് എന്നുവരികിൽ അതു മാറേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. റിലിജന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒരു ക്രസ്ത്യാനിക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം മുഴുവൻ ഒരു ഈഴവനും കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഞാൻ ഒരു യാഥാസ്ഥിതികനാണെന്നുള്ള ധാരണവച്ചുകൊണ്ടു മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനും ഞാൻ സമാധാനം പറയാം.

മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണൻകുട്ടി ഒരിക്കൽ എന്റെ വസതിയിൽ വന്നിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു് നടക്കുള്ള മുറിയിലിരുന്നാണു് സംസാരിച്ചതു്. അദ്ദേഹം മുൻകൂട്ടി ഒരു നോട്ടീസുപോലും എനിക്കു തന്നില്ല. നോട്ടീസുതരാതെ അദ്ദേഹം വന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു് അവിടെ കടക്കുവാൻ യാതൊരു വിഷമവുമുണ്ടായില്ല. എന്തെങ്കിലും വിഷമം ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നു് അദ്ദേഹംതന്നെ പറയട്ടെ. ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. അതാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു് ഏതെങ്കിലും ഒരു ജാതിക്കാർക്കു ജാത്യാചാരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനു് തടസ്ഥമുണ്ടെങ്കിൽ അതു മാറേണ്ടതാണു് എന്നു്. മുസ്ലീമിങ്ങൾക്കും ക്രസ്ത്യാനികൾക്കും ഉള്ള പ്രിവിലേജസു് എന്തെല്ലാമുണ്ടോ അതൊക്കെ ആ പ്രിവിലേജസു് ഇല്ലാത്തവർക്കും കൊടുക്കുവാൻ വിരോധമില്ല. എന്നുവച്ചു് ബ്രാഹ്മണർക്കുള്ള അവകാശവും ക്രുടിവേണമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. നിങ്ങൾക്കുള്ളതു എന്തെങ്കിലും എനിക്കുവേണമെന്നു ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങൾ തരുമോ? ഇല്ല. അതുപോലെ എനിക്കുള്ളതു എനിക്കുംവേണം, നിങ്ങൾക്കുള്ളതു് എനിക്കും തരേണ്ട. ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ഒരു ഈഴവസ്ത്രീയെ കല്യാണം കഴിക്കണമെന്നോ ഒരു ഈഴവൻ ഒരു ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയെ കല്യാണം കഴിക്കണമെന്നോ പറയുന്നതു ശരിയായിരിക്കുമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴത്തച്ഛൻ *(Wadakkancheri)*.— ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെ നടക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

മിസ്റ്റർ ടി. എസ്സ്. ബാലരാമയ്യർ *(Trichur South)* — നിയമം കൊണ്ടു പാടില്ലെന്നോ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. കുസ്യാനിക്കു ചെയ്യാവുന്നതു് ഇഴിവന്നു ചെയ്യുവാൻ പാടില്ലാത്തതായി എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതാണു് ആദ്യമായി നിയമമാക്കേണ്ടതു്. ഇങ്ങിനെ ഓരോന്നോരോന്നായി ചെയ്യേണ്ടതിൽ ആദ്യത്തെ പടിയാണു് അവരുടെ അവശതകളെ മാറുക എന്നുള്ളതു്.

പത്തുമാസം ഗർഭിണിയായ ഒരു സ്ത്രീ തലയിൽ പുല്ലുകെട്ടും മുമ്മന്നു വഴിനടന്നുവരുമ്പോൾ ചിലർ അവളെ വഴി മാറുവാൻ പറഞ്ഞാൽ അതിൽപരം കഷ്ടം വേറെ ഒന്നുമില്ല. വഴി മാറുവാൻ പറയുന്ന ആളുടെ തലയിൽ യാതൊരു ചുമടുമില്ല, അയാൾക്കു താനെ വഴിമാറി പോകുവാൻ വിരോധമില്ലാത്തതുമാണു്. എങ്കിലും ആ സ്ത്രീയെ മാറി വഴിനടന്നുപോകുന്നുവെങ്കിൽ വാസ്തവത്തിൽ അതു് സ്മൃതിക്കു തീരെ വിരോധമായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിയാകയാൽ സ്മൃതിവിരോധം ക്രൂടാത്തവിധം അങ്ങിനെയുള്ള അവശതകളെ മാറേണ്ടതു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. ആദ്യം അതു ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടു് പിന്നീടു വേണ്ടതു് ക്രമത്തിൽ ഓരോന്നായി ചെയ്യണം. അതല്ലാതെ എല്ലാവർക്കും ജാതിമതവ്യത്യാസം ക്രൂടാതെ സ്ത്രീ പുരുഷ ഭേദംക്രൂടാതെ ആർക്കും ആരേയും തൊടാം എന്നുള്ള നിലയിൽ ഈ പ്രമേയം സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു വളരെ കഷ്ടമാണു്. അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറുമില്ല.

The House rose for lunch at 1-5 p. m. and reassembled at 2-30 p. m. with M. R. Ry. A. Sankara Menon, Avl., B.A., B.L., the Deputy President in the Chair.

Mr. K. P. Kannan Nayar *(Secretary to Government)*.— This is a resolution which as observed by several of the Hon'ble Members has been trotted out in this House several times, and I do not think any useful purpose will be served by my once more repeating the views of Government so far as this matter is concerned. But one thing I may state. There are two aspects of the matter here—the removal of untouchability and unapproachability, and that by issuing a Proclamation. With reference to these evils, Government do not advocate these evils like this, they do not also encourage them. Things have been going on from time immemorial for which the Government is not responsible and it is a matter purely for the people to try and remove by their own efforts.

What is actually wanted in this matter is not a forced

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

legislation by Government, but a change of heart so far as the people themselves are concerned.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Wadakkancheri.)*— A change of heart so far as the Government also are concerned.

Mr. K. P. Kannan Nayar *(Secretary to Government)*.— This is not an institution of the Government. Government never introduced untouchability by any legislation. Which is the piece of legislation by which the Government introduced it here ?

Yesterday, there was a Bill for the repeal of the Newspapers Act. There was a Newspapers Act introduced by Government. When the people think that the Act is oppressive, Government should do something; I can understand that. Will the Hon'ble Member enlighten me so far as this matter is concerned which is the Proclamation or which is the legislation which Government have introduced for introducing these evils here?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Wadakkancheri)*.— The very existence of the custom. The custom has to be changed.

Mr. K. P. Kannan Nayar *(Secretary to Government)*.— So that it is not a custom introduced by Government. There is no necessity for Government to help you in this matter. It is a matter for you to help yourselves. Government do not encourage it, Government do not advocate it. Government have absolute sympathy with the motive underlying this resolution. To ask Government to introduce legislation by means of a Proclamation is a thing which the Government is not prepared to undertake. It is more for the people to reform themselves in the matter than to introduce a piece of legislation, so that the people may be compulsorily reformed. That is the attitude of the Government so far as this matter is concerned.

Now, as the Hon'ble Member for Trichur North put it, can the Government compel anybody to touch another? You want to remove untouchability. Suppose I don't want you to touch me, or you tell me 'please don't touch me'.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)*.—That is not the spirit of it.

Mr. K. P. Kannan Nayar *(Secretary to Government)*.— Then what is that?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. V. K. Krishnankutty *(Anthikad).*—It has acquired a different meaning altogether.

Mr. K. P. Kannan Nayar *(Secretary to Government)*—The different meaning that is acquired is by social customs for which Government is not responsible. So that for a thing for which Government is not responsible, what is the meaning in saying that Government should introduce legislation?

Mr. K. Ayyappan *(Ezhuvas South).*—Is the Government responsible for the encroachment of the sea-erosion? Why should the Government take measures to prevent the erosion?

Mr K. P. Kannan Nayar *(Secretary to Government).*—The analogy, I am afraid, is certainly most awkward. That is all what I can say. This is a social evil which you must try to remove yourselves. Government do not stand in the way at all, but it cannot help you by a legislation. Now, with reference to the disabilities which have been existing in the case of particular communities because they were born in those communities, Government have already introduced certain measures so far as public tanks are concerned which are maintained by the funds of the public. Unless it is open to all castes and creeds Government are not prepared to spend a single pie for maintaining those tanks. Similarly Government will not spend a single pie on a road, if it is not thrown open to all castes of His Highness' subjects. That is the way in which Government can help the people in this matter. Everywhere, where public money is spent, if there is anything which restricts the citizens, Government will help. But Government cannot compel any particular individual or any particular community by saying, 'Alright, you should allow him to touch you, or intermarry with you, or interdine with you'. It may not be possible for the Government to do all these things. So that Government cannot accept that part of the proposition which says that legislation by means of a proclamation should be introduced. That is the position of the Government.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi).*—On a point of information. The Devadasi system is a social evil and Government interfered by a legislation. What was the necessity for it?

Mr. K. P. Kannan Nayar *(Secretary to Government).* That is, so far as Government institutions are concerned.

മിസ്റ്റർ പി. സി. വക്കി *(Ernakulam North).*— സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉദ്യരകം മെമ്പർ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമേയം ഉട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ഇപ്പോഴത്തെ നിലക്കു ഗവമ്മെൻറിനു വിഷമമുണ്ടാകുമെന്നു സമ്മതിച്ചേ കഴിയൂ. ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് സിക്രട്ടറി പറഞ്ഞപോലെ ഒരു Change of heart വേണം. അതു രണ്ടു ഭാഗത്തുമുണ്ടാകണം. സാമുദായികമായിട്ടുള്ള ആചാരങ്ങളെ മാറ്റുന്നതിനു നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്യാറില്ലെന്നുള്ള വാദം പരമാത്മത്തിനു വിരോധമാകയാൽ അതു സമ്മതിക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. ബ്രിട്ടിഷ് ഇൻഡ്യയിലും കൊച്ചിയിലും മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിലും സാമുദായിക നിയമങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി നടപ്പാക്കിയിട്ടില്ലേ? ഉദാഹരണത്തിനാണെങ്കിൽ ശാരദാ ആക്ട്, സിവിൽ വിവാഹ ആക്ട് ഇതുപോലെ അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്. സാമുദായിക നിയമനിർമ്മാണം എല്ലാ നിയമസഭകളിലും നടന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഒരു സമുദായാചാരം നിയമത്താൽ മാറിയിട്ടില്ലെന്നോ മാറ്റാൻ പാടില്ലെന്നോ പറയുന്നതു നിരർത്ഥകമാണ്. എന്നാൽ ഈ പ്രമേയം ഇപ്പടിതന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ഗവമ്മെൻറിനു ഇപ്പോൾ വിഷമമുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടെങ്കിലും ഇതു സ്വീകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങൾ നിമിത്തം ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രമേയം പൂർണ്ണമായി ഗവമ്മെൻറു അംഗീകരിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ അതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനുമില്ല. ഈ പ്രമേയം സ്വീകാര്യമായ ഒന്നാണെങ്കിലും ഇതിൽ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയ്ക്കു വേണ്ട പ്രായോഗികമായ ഭേദഗതി വരുത്തണമെന്നു ഗവമ്മെൻറു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ പ്രമേയാവതാരകൻ അതിനു വഴിപ്പെടുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ക്ഷേത്രങ്ങളൊഴിച്ചുള്ള മറ്റു പബ്ലിക് സ്ഥലങ്ങളിൽ അയിത്താചാരം അനുഷ്ഠിക്കരുതെന്നു ഒരു തിരുവെഴുത്തു വിളംബരം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു വിഷമവുമുണ്ടാകാനില്ല. കൊച്ചിയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ നില ആലോചിക്കുക. അതു് അസൂയാജനകമായ ഒരു സ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൊച്ചിയിലെ ഭരണം വളരെ സമാധാനപരമായ നിലയിൽ നടന്നുവരുന്നു. കൊച്ചിയിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന സാമുദായികമത്സരം കുറയ്ക്കുന്നതിനു ഗവമ്മെൻറു ചില പ്രതിവിധികളും കണ്ടുപിടിച്ചു അതു നിമിത്തം ഉദ്യോഗ നിയമനങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റുപ്രകാരത്തിലുമുള്ള പല സാമുദായികസ്പർദ്ധകളും ഇതിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ഇപ്പോഴില്ലെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊച്ചിയുടെ സാമ്പത്തിക നിലയെ സംബന്ധിച്ചു ഗവമ്മെൻറു വളരെ ശുഭപ്രതീക്ഷക്കു മാർഗ്ഗം തുറന്നിട്ടുണ്ട്. സ്വീസിനെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്ന സാമുദായിക സ്പർദ്ധകളും നീക്കുവാൻ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു ഗവമ്മെൻറു ഈ അയിത്താചാരകാര്യത്തിലും ജനങ്ങളുടെ—വിശേഷിച്ചു സാമുദായികാവശതകളും അനുഭവിക്കുന്നവർക്കാർക്കു — സംതൃപ്തി ജനിക്കത്തക്കനിലയിൽ ഒരു പോംവഴി കണ്ടുപിടിച്ചാൽ അതു് ഈ സംസ്ഥാനത്തിൻറെ ശ്രേയസ്സിനും അഭ്യുദയത്തിനും അഭിമാനത്തിനും പറ്റിയ ഒരു സംഗതിയായിരിക്കുമെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. രണ്ടു കക്ഷികൾക്കുമുള്ള വിഷ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മങ്ങളെ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ഈ വിഷമങ്ങളുടെ മ റ്റൊ ജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിപ്പെടുത്തുവാനും സാമൂഹ്യിക അനീതിയാണെന്ന ഗവർമ്മെൻറു തന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന ഒരാചാരങ്ങളെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യു വാനുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു്, ഗവർമ്മെൻറിന് എത്ര യും ശ്രേയസ്കരമായിരിക്കുമെന്നുള്ള വസ്തുത ഗവർമ്മെൻറു വിസ്മരി ക്കരുതു്. ഗവർമ്മെൻറാകട്ടെ ഈ അനാചാരത്തെ പിൻതാങ്ങുകയൊ അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന ഗവർമ്മെൻറു ഭാ ഗത്തുനിന്നു പറയുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ചില സമുദായക്കാർ അ നുഭവിക്കുന്ന അവശതയ്ക്കു പരിഹാരമുണ്ടാകത്തക്ക നിലയിൽ ഈ പ്ര മേയത്തെ എന്തുകൊണ്ടു ഗവർമ്മെണ്ടു അനുകൂലിക്കുന്നില്ല? തല്ക്കാല സാഹചര്യം നിമിത്തം ഈ പ്രമേയത്തെ തീരെ തിരസ്കരിച്ചു കളയരുതു്. ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വം സ്വീകാര്യമാണെന്ന ഗവർമ്മെൻറു സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടല്ലൊ. അതുകയാൽ പ്രമേയത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സം ഗതിയെ കുറെയെങ്കിലും പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടൊ എന്നു ഗവർമ്മെൻറു ആലോചിക്കണം. അതിനു മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപി ടിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു് എൻെറ വിശ്വാസം.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. മാണിക്കം *(Irinjalakuda)*.— പിന്താങ്ങുന്നുണ്ടൊ?

മിസ്റ്റർ പി. സി. വക്കി *(Ernakulam North)*.— ഞാൻ ഇതിനെ പിന്താങ്ങുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ *(Ezhuvas South)*.— ഇതിനനുകൂലമാ യി വോട്ടുചെയ്യുമോ?

മിസ്റ്റർ പി. സി. വക്കി *(Ernakulam North)*— തീർച്ചയായും വോട്ടുചെയ്യും.

മിസ്റ്റർ വി. എസ്സ്. കൃഷ്ണൻവൈദ്യൻ *(Nominated)*.— മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു്, സർ, അയിത്തത്തെ സംബന്ധിച്ചു് കഷ്ടത അനുഭവിക്കു ന്നവർ അധഃകൃതരാണു്. എന്നാൽ അയിത്തത്തെ തീർത്തു തരേണ്ട തായ ചുമതല ഇന്നത്തെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിൻേറതാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. മുൻകാലങ്ങളിൽ അയിത്തത്തെ സവർണ്ണരാണു് അവരുടെ സന്താനത്തെപോലെ കഷ്ടശം വെച്ചുപോന്നതു്. എന്നാൽ ഇടക്കാലം അയിത്തത്തെ ഗവണ്മെൻറാണു് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഞങ്ങളുടെ പൊന്നുതിരുമേനിക്കു ഈ അയിത്തമേയില്ല എന്നുള്ളതു് എനിക്കുതന്നെ ആ പൊന്നുതിരുമേനിയിൽനിന്നു് അറിയുവാൻ ഇടവ ന്നിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ പൊന്നുതിരുമേനിയെ കാണുവാൻ വേണ്ടി ചെന്ന അവസരത്തിൽ ഞാൻ അധഃകൃതനെന്ന നിലയിൽ കുറെ ഭയത്തോടു കൂടെയാണു് നിന്നിരുന്നതു്. അപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ പൊന്നുതിരുമേനി എന്നോടിപ്രകാരമാണു് അരുളിച്ചെയ്തതു്. ഇത്ര അകന്നു നില്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല; നേരിട്ടു അടുത്തു വരു, എന്നു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിൻെറ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അരികെ നിത്തിയിട്ടാണ് എന്നോട് വിവരം ചോദിച്ചറിഞ്ഞത്. അങ്ങിനെയുള്ള പൊന്നതിരുമേനിക്ക് ഈ അയിത്തത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു വിധത്തിലും മടിയില്ലെന്നാണ് എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്ന അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. ഞങ്ങൾ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും ഫലമില്ലെന്നുള്ള സംഗതി മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇതു ഒരനീതിയായ ഭാഷയാണെന്ന എല്ലാവരും പറയുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ സംസാരിക്കുന്നില്ല. അനേകലക്ഷം ജനങ്ങളെ ഇപ്രകാരം ഒരു വിഷമസ്ഥിതിയിൽ ആക്കിഅകറ്റി നിറുത്താതെ അല്പസ്വല്പമെങ്കിലും അടുത്തു പെരുമാറത്തക്ക ഒരു മാർഗ്ഗം ചെയ്യുതരണമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെൻറിനോടും മാന്യ സാമാജികന്മാരോടും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ (*Ezhuvas North*).— സർ, ഈ പ്രമേയം മൂന്നതവണ ഇവിടെ പാസ്സാക്കീട്ടുണ്ട്. ഏതാണ്ടു ഞങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ അധഃകൃതർ എന്ന വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന സമുദായത്തിൽ പെട്ട ഒരാൾ ഇവിടെ ദിവാൻജിയായിവന്നകാലം മുതല്ക്കു, മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാൾ പ്രമാണിച്ചു് ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു് ഒരു വിളംബരം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയായിരുന്ന ഞങ്ങൾക്കിതേവരെ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. എന്നാൽ ആ പ്രതീക്ഷയെല്ലാം ഇപ്പോൾ അസ്ഥാനത്തിലായി. അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുറ്റമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുക്കമില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു ഈവക സാമുദായികാവശതകളെ പരിഹരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും, പെട്ടെന്ന് അദ്ദേഹം അതിനുവേണ്ടി പുറപ്പെട്ടാൽ ഇതിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ദിവാൻജിയായ മി: ഹെർബെർട്ടിനെപ്പോലെ ആയേക്കുമെന്നുള്ള ഭയം ധാരാളത്തിലധികം ഉണ്ടു്. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ അധികാരത്തിൽ ദിവാൻജി അവർകൾ കൈകടത്തിയെന്നുവരുന്നതു്, ഒരു ഉപദേഷ്ടാവു് എന്നുള്ള നിലയിൽ സാഹസമായിരിക്കുകയില്ലേയെന്നുള്ള വിചാരംമൂലം ആണു് അദ്ദേഹം ഈ സംഗതിയിൽനിന്നും പിൻവലിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതു് എന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ കേരളത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ഇവിടത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ കണ്ടിട്ടു്, കേരളത്തിനു ഇട്ടിട്ടുള്ളപേർ ഇങ്ങിനെയാണു് "കേരളം ഭ്രാന്താലയമില്ല വാടാ." എന്നു്. എല്ലാംകൊണ്ടും പരിഷ്കൃത നിലയിൽ എത്തീട്ടുള്ള കൊച്ചീ ഭ്രാന്താലയത്തിലെ ഒരു ഭാഗമാണെന്നു വരുന്നതു് വളരെ പോരായ്മയാണു്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം കൊടുത്തു് ഭാരതത്തിൽ ഒരു പേരെടുക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഉത്തരവാദിത്വഭരണം നൽകി ലോകപ്രസിദ്ധിനേടാൻ കൊച്ചീക്കു മാത്രമേ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ മറ്റുള്ള സമുദായങ്ങൾക്കു ഒരു വിധത്തിലും ദോഷം വരാത്തവിധത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കത്തക്കവണ്ണം

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മുള്ള ഒരു തത്വമാണ് ഈ പ്രമേയത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ശ്രീ ശ്രീർ വടക്കെ നിയോജക മണ്ഡലം മെമ്പർ ഊഹിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള സംശയത്തിന് ഇതിൽ ഒരു തരത്തിലും വഴിയില്ല. ഗവണ്മെൻറിനു ഇതിൽ ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നാണ പറയുന്നത്. നിങ്ങൾതല്ലുകൊലം വിപ്ലവംകൊണ്ട് കാര്യം സാധിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടാലും ഞങ്ങൾക്കൊന്നുമില്ലെന്നാണ് ഗവർമ്മെൻറു പറയുന്നത്. എന്നാൽ വിപ്ലവം എന്ന പേർ കേട്ടാൽമാത്രം മതി, ഗവർമ്മെൻറ് ഉടനെ, പൊല്ലീസ് കമ്മീഷ്ണർക്കും ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടിനും ഓർഡർ കൊടുക്കുകയായി മീററിംഗ് കൂടരുത് എന്നപറഞ്ഞു നിരോധിക്കാനും മറും.

കൊച്ചിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു കാര്യത്തിൽ ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. കൊച്ചിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഹിന്ദുമതത്തിൽ ജാതിക്കോമരങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. "തൊട്ടുകൂടാത്തവർ തീണ്ടികൂടാത്തവർ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടാലും ദോഷമുള്ളോർ" ഇങ്ങിനെ അനവധി ജാതിക്കോമരങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ട്. ഈ തരത്തിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്നനിലയിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നഭിമാനിക്കുന്നവർ ബ്രാഹ്മണരാണ്. പ്രയത്നം ചെയ്യാതെ മൂലധനം കൂടാതെ മുക്കാറും സാപ്പിട്ട് ഹിന്ദുമതത്തിലെ ഉയർന്ന ജാതിക്കാരാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണർ കേമന്മാരാണെന്ന് പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ബ്രാഹ്മണരുടെ അവകാശം പൊയ്പ്പോകുമെന്നുള്ള സംശയം അവർക്കുണ്ടായേക്കാം. പക്ഷെ അങ്ങിനെ സംശയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങൾ പറയുന്നത്. ഞങ്ങൾക്ക് മറു സമുദായങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമില്ല. ഞങ്ങൾക്കുള്ള സാമുദായികമായ അവശതകൾ നീങ്ങിയാൽ മതി; ക്ഷേത്രത്തിൽ കടക്കണമെന്നില്ല. സാമുദായികമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടം ക്ഷേത്രങ്ങളിലാണ്. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ എന്നുവേണ്ട, അവയുടെ സമീപത്തുപോലും ഈഴവർക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. ഈഴവരെ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അടുക്കൽപോലും പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു വൈക്കം സത്യാഗ്രഹകാലത്തു ക്ഷേത്രപരിസരങ്ങളെല്ലാം ദേവസ്വം പുറം പോക്കുകളാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. അതെന്തെങ്കിലുമാകട്ടെ, ക്ഷേത്രപ്രവേശനമൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള അവശതകളെ ഞങ്ങൾക്കു പരിഹരിച്ചു തന്നാലും മതി. ഉത്തരകൃത്തു ഒരു സങ്കേതമുണ്ട്. അതിന്റെ അടുത്തെങ്ങും ഞങ്ങൾക്കു പോയിക്കൂടാ. ഇങ്ങിനെയുള്ള അവശതകളെ ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവർമ്മെൻറായ നമ്മുടെ ഗവർമ്മെൻറ് വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ധർമ്മമാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കല്പിച്ചരുളിയതു പ്രജകളെല്ലാവരും നമ്മുടെ മക്കൾ ആണെന്നാണ്. അവക്കെല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ ക്ഷേമമുണ്ടാകണമെന്ന് അദ്ദേഹം അരുളിച്ചെയ്യുന്ന അങ്ങിനെയുള്ള മക്കളിൽ ഒരു പ്രധാനഭാഗമായ ഞങ്ങൾ സങ്കടമനുഭവിക്കുന്നു എന്ന് മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടറിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം അതു സഹിക്കുമോ? മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിനെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഞങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കേണ്ട ചുമതല, അദ്ദേഹത്തോടടുത്തു പെരുമാറാൻ സൌകര്യപ്പെടുന്ന ഗവർമ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കാണുള്ളത്. ഇതു് ഗവർമ്മെൻറിൻെറ പ്രധാനമായ ഒരു ചുമതലയാണു്. 'മാനം കുലധന'മെന്നുള്ള മുദ്രാവാക്യം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളിൽ ഒരു കൂട്ടർ നികൃഷ്ടന്മാരാണെന്നു വരുന്നതു് അപഹാസ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണു്. ഓരോ സമുദായക്കാരും അവശതകളനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. ബ്രാഹ്മണരുടെ ചവിട്ട ക്ഷത്രിയന്മാർ കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. ക്ഷത്രിയന്മാരുടെ ചവിട്ട നായന്മാർ കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. നായന്മാരുടെ ചവിട്ടു് ഈഴവർ കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. ഈഴവരുടെ ചവിട്ടു് പടന്നന്മാർ കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. പടന്നന്മാരുടെ ചവിട്ടു് പുലയർ കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. പുലയരുടെ ചവിട്ട നായാടികൾ കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ ചവിട്ടു കൊള്ളുന്നവക്കു് ഒരാശ്വാസമുള്ളതു് അവർ ചവിട്ടു കൊള്ളുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവരും ചിലരെ ചവിട്ടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതാണു്. എന്നാൽ പരിഷ്ക്കാരസൂര്യൻെറ കിരണങ്ങളേറ്റു പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ സമുദായക്കാർ അവരിൽ ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെ ചവിട്ടു കൊള്ളുകയുമില്ല; അവർ അവരിൽ താഴ്ന്നജാതിക്കാരെ ചവിട്ടുകയുമില്ല. ഈഴവ സമുദായം പരിഷ്കൃതമായ ഒരു സമുദായമാണു്. ഈഴവരാദിയായവർ ഹിന്ദുസമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെങ്കിലും, ഹിന്ദുസമുദായത്തിൽ ഒരു ശതമാനത്തോളം വരുന്ന ഇവർ അവശതയനുഭവിക്കുന്നവരാണു്. ഇങ്ങനെ ഒരു വമ്പിച്ച ജനവിഭാഗം അവശതയനുഭവിക്കുന്നു എന്നു വന്നാൽ അതു് ഇവിടത്തെ ഗവർമ്മെൻറിനു അഭിമാനകരമായിട്ടുള്ളതാണോ? നമ്മുടെ ദിവാൻജി അവർകൾക്കു് നമുക്കെന്തെങ്കിലും അനുകൂലമായി പ്രവൃത്തിക്കണമെന്നുള്ള മനോഭാവമാണുള്ളതു്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം എന്നുള്ള പദത്തിൻെറ 'ഉത്തര' എന്നു പറയുമ്പോഴേക്കും അറസ്റ്റുചെയ്യും.

Mr. Deputy President.—The Hon'ble Member should not say anything about that.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ (*Ezhuvas North*).— അത്രത്തോളം ഉദാരത രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഗവർമ്മെൻറു കാണിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങൾ ഏറ്റവും ഗൗരവമായിട്ടുള്ളതാണു്. അതിൽ ഇത്രയും ഉദാരത കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്, ഇനിയും ഞങ്ങളുടെ അവശതകളെ പരിഹരിച്ചു് ഗവർമ്മെൻറു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു

* **Mr. K. S. Manickam** (*Irinjalakuda*).—Mr. President, Sir, social evils are suggested to be removed by legislation when those social evils have got repercussions on society in general. Reference was made to the aid of legislation being invoked to pass the Sarada Bill and the Devadasi Bill. These evils as they

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

existed in particular communities had their own repercussions in society in general. Take the instance of the Sarada Bill. Early marriage obtained among Brahmins led to infantile mortality. There was a sure indication of the decline of the health of the community in general and in the interests of society in general legislation stepped in to remove that evil. In the case of the Devadasi Bill the institution known as the Devadasi system led to the degeneration of the health of the society in general. When prostitution became prevalent men who could not control their own lust became the objects of various kinds of diseases which deteriorated the efficiency of the society in general. The Government of the country thought it was high time to stop the rampancy of such evils and they thought they would stop it by means of such a legislation.

Now, nobody can deny the fact that unapproachability and untouchability are social evils as regards a particular community is concerned. Whether the social evils suffered by that community have got any bad repercussions in society in general is the question that has to be considered before legislation has to be effected for the removal of these social evils.

Sir, reference was made to the various disabilities that people of that community suffered in good olden days. Society has advanced very much. Unapproachability and untouchability do not exist in society to such a vast and bad extent as it did exist in the same society a couple of generations ago. We do not find today people going about saying "ഛാ, അയിത്തക്കാരത ണ്ടെങ്കിൽ മാറ്റ്." We do not find such things now.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi).*—It is even now prevalent.

Mr. K. S. Manickam *(Irinjalakuda).*—It would have been the unique misfortune of my Hon'ble friend the Member for Chalakkudi who has heard that or he would have strayed himself into those regions where civilization has not yet penetrated.

As far as my humble experience goes, I can assert before this House that this system of pooh poohing in open streets has dwindled to complete negligence. Today in the towns of Ernakulam and Trichur we cannot hear such words.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi).*—In rural areas?

Mr. K. S. Manickam *(Irinjalakuda).*—I will come to rural areas after I have finished towns. It is very difficult to come

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

across a person who cries out this kind of warning to members of the depressed communities to go away from the road. In so far as by a Proclamation of His Highness all the public roads are kept open for all classes and communities, I don't think any reasonable citizen will cry out this thing. People who are sentimental and people who wish to observe unapproachability and untouchability do not intrude upon the rights of others, if they want to preserve their sentiment, not by disturbing other people. If a man who wishes to go to a temple observes unapproachability and untouchability, either he goes in darkness when roads are not habitated, or he does not go to the temple at all. He does not take the risk of going and calling in the streets "ഒാ, അയിത്തക്കാരുണ്ടെങ്കിൽ മാറ" and then thereby establish his rights and then go to the temple. If there are some sentimental people who still wish to stick on to the orthodox view and to respect that sentiment in them, they do it without detriment to the members of the society who suffer from this evil? So long as this system exists in our community, I don't think that legislation is called for to remove this particular evil, because the evil does not exist as far as that particular community is concerned. The advancement of society for the removal of these evils is clearly exemplified by the way in which the various resolutions are given effect to here. Public roads, all tanks and all wells which have been maintained or sunk out of Government funds are open to the public.

Mr. V. K. Krishnankutty *(Anthikad).*—Is it so?

Mr. K. S. Manickam (*Irinjalakuda*).—If the question is to me, I want notice.

As far as my information goes, I can assert before this House that it has been stated more than once in reply to the various interpellations raised here that all roads, all public wells, all public tanks which are being maintained out of the public exchequer are open to all classes of His Highness' subjects, to whichever community they may belong. I have no further information than the answers supplied to this House by the Government Benches in answer to the various interpellations which have been put here.

Mr. V. K. Krishnankutty *(Anthikad).*—That is with regard to the future policy of Government and not with regard to the existing tanks.

Mr. K. S. Manickam *(Irinjalakuda).*—Now, the advance made by Government as far as this goes is only a reflection upon the advance made by society in general. The removal of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

social evils has been effected very thoroughly not with the aid of legislation but with the aid of the progress of the society concerned. Judging the past with the present we can without any fear of reasonable contradiction assert that society felt that the evils viz. unapproachability and untouchability, are social evils which have to be eradicated from society. Society also countenances this idea and it is not possible to the society to advance overnight and to remove this evil at one shot. There are members in all societies whose sentiment differs and whose sentimentality varies. If legislation is sought to be effected to remove these social evils, there will be another community who might suffer from another type of social evil, because to certain orthodox section of a particular community this might appear—namely the removal of those—as an evil as far as they are concerned. They have only reached the first stage in the social evolution. So, if the Government are going to try by means of legislation to remove these social evils, one day or the other, they will have to bring another legislation to remove the other evils that are promulgated by means of this legislation. The removal of these evils depends entirely upon the advance made by the society and as such it is my humble opinion that legislation is quite uncalled for for the removal of such social evils as are catalogued in this resolution. The society has to advance and judging from the progress of society we can very well forecast a day when without the aid of legislation these social evils will be removed.

Reference was also made to a quotation of Swamy Vivekananda describing Kerala as a lunatic asylum. To me it appears, Sir, that Swamy Vivekananda would have come to that conclusion—if ever he came to that conclusion—judging from the person whom he met on the first occasion. It is none of the mistake of the Brahmins, but it is entirely the mistake of the person who met him first and greeted him.

Mr. V. K. Krishnankutty (*Anthikad*).—Mr. President, Sir, it was not my intention to speak on a topic like this in which I feel most, especially when I personally know that the authorities who personally believe in all the principles embodied in the resolution and who have been in their own days working for the removal of such disabilities. Some of the interpretations put upon the word untouchability have got a mischievous tendency and mischievous meaning. That called upon my conscience to clear it. But I feel in my heart that those who raised such mischievous meanings to the word untouchability do not themselves believe that such meanings can be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

attributed to that word. The word untouchability has acquired a meaning equivalent to "അയിത്തം" in our Malayalam language and those who object to the resolution on the ground that if a Proclamation is issued by the Government removing untouchability every man or woman can run against each other and touch.

Another point which forced upon me to answer is the statement made by an Hon'ble Member who does not attach much importance to the accuracy of the statements namely that all tanks, wells and public roads which have been sunk or maintained or constructed at the hands of the Government or by the expenditure of public money are all equally open to all classes of His Highness' subjects. That statement the Hon'ble Member in his usual tone made without attaching any importance to its accuracy.

Mr. K. S. Manickam (*Irinjalakuda*).—I repudiate that.

Mr. V. K. Krishnankutty (*Anthikad*)—I shall explain it further. Then you will understand.

As a man personally interested and who has worked something in that line I may say for the information of the Hon'ble Member that a Government Proceeding was passed in 1109 or so saying that in future that is from 1109 onwards public money will not be spent on any tank, road or public utility unless such will be utilised for the public welfare at large without distinction of caste or creed.

Mr. K. S. Manickam (*Irinjalakuda*).—What is the state of affairs to-day?

Mr. V. K. Krishnankutty (*Anthikad*).—If the Hon'ble Member is not satisfied I shall trace the history. In the year 1109 in the Trichur Municipality a dispute arose as to whether all the communities in the town can use a particular tank which was dug in 1109. The Municipality by an equal division of votes and by a casting vote of the Chairman decided that communities like non-caste Hindus and non-Hindus cannot use that tank which was dug at that time. We agitated and went in appeal to the Government and the Government reasonably decided that all communities without distinction can use that tank. Then they made a general proposition to the effect that defined the right in future and not with regard to the tanks and wells which were existing before 1109.

I was surprised to hear the Government Member who replied to this resolution saying that the Government are not

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

responsible for the caste distinctions and other disabilities now obtaining. May I ask the Government whether they are responsible for the rural indebtedness which they have been working hard to remove? Have they been inducing agriculturists to borrow debts? Have they been responsible for the rural indebtedness? They will answer "Surely, not". Then why do you go and help the agriculturists to relieve themselves of the debt. It is the duty of the Government to prevent these things. Are the Government in any way responsible for crimes? Why do they legislate for crimes if Government is not responsible at all? The Government is the trustee of the self respect as well as the life of the people. Here A comes against B. B says "You run away: ഛാ, അയിത്തക്കാരനെങ്കിൽമാറ്" as my Hon'ble friend said. That is an insult to the self respect of the other man who approaches. Now my Hon'ble friend was saying, that community has developed, that sense of decency has also developed and that such customs are not actually obtaining. He was taking the example of towns, Ernakulam and Trichur, where the most enlightened persons live. Has he gone to the rural areas? Has he gone to his own native land, Irinjalakuda, where a person like myself has to take a round of two miles instead of a furlong in certain areas.

Mr. K. S. Manickam *(Irinjalakkuda).*—That is only one example.

Mr. V. K. Krishnankutty *(Anthikad).*—Even in my own constituency, though I represent all the people there, I cannot walk straightway. That is the system that is obtaining among the population here. There is no use of shutting your eyes to the actualities and saying that no such disability exists in fact, whereas we actually experience those disabilities day by day. In this connection I am reminded of the remark made by my Hon'ble friend Mr. Balarama Ayyar who said that he cordially welcomed me as a guest and we had a hearty talk and all that. To confess the fact I had absolutely no feeling that I was going to a Brahmin's house or that I am a Thiyya. I did not feel it when I went there. My friend also did not treat me anything but as a friend. That is all natural. But that is not an example of a Brahmin behaving towards a Thiyya. Taking all these factors I do not think that legislation is uncalled for. On the other hand, it is imperative. The other argument remains that untouchability may include temple entry also. It has all its implications. What is there if temple entry is included in it? Here he have got an example of Government's interfering and legislating that people have got an equal right even

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in temples. It is not a new thing or novel idea and it is very easy for my Hon'ble friend who according to the caste system now prevalent is at the topmost to say that other people have absolutely no grievance. Such method of simply handling things in *tamash* cannot be encouraged.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Urakam)*.—Sir, I do not propose to enter into a discussion as to whether there is sanction in the Hindu religion for the existence and continuence of the custom of untouchability and unapproachability, for the simple reason that I am not able to do so. Greater men and pandits have failed to find any sanctions in any texts relating to Hindu religion. Then as regards the scope and meaning of untouchability, the Hon'ble Member for Trichur North, I think was only making a joke when he said that everybody should not be allowed to touch every other whom he wants. I do not think that he has understood all the real implications of the resolution. What I mean is simply this, and I think that the Hon'ble Member must have also understood that, that no man should be termed an outcaste simply by reason of his birth. That is all the sum and substance of the resolution and I think that if that Hon'ble Member thinks a little while he will be convinced that he himself has no right to touch every Brahmin he likes. It is not that that I want. But if any Brahmin touches Mr. Balarama Ayyar, he should not be asked to take a bath, because, he was born in a different family. It was only in that aspect that I raised this question and it is always a trick of those who want to side-track the real issue to bring in the questions of inter-dining and inter-marriage when we discuss the question of untouchability.

Then as regards the prevalence of unapproachability the Member for Irinjalakuda was quite sure that it was not prevalent in any part of the State. I challenge him to come with me. I can show it to him even in the town of Trichur. No doubt the existence of such persons are very rare.

Mr. K. S. Manickam *(Irinjalakuda)*.—On the day I come you might have arranged with some body just to show me.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Urakam)*.—No, Sir. I won't do that. It is not necessary to do that. I realise what it really is.

Mr. K. Ayyappan *(Ezhuvas South)*.—We do not want legislation on the lines you think. All the roads are now open. We want legislation for something else. That is untouchability and unapproachability should not be legally recognised.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. Ikkanda Warriar (*Urakam*).—If it is not legally recognised in the State I think my friend is under a hallucination and if it is legally recognised it should be driven out of the country. It must be made illegal and punishable on the part of one man to ask another to get out of the way simply because he happens to be long to another community. It may be that the written laws of the land do not saction this practice but all the same it is there. It is prevalent to a small extent in towns and to a large extent in villages. That ought to be stamped out. The attitude of the Hon'ble Secretary to Government who said that the Government did not either encourage or discourage these obnoxious customs is highly objectionable. It ought not to be like that. When the Government finds that it affects very vitally the self-respect of a large section of the public it is its duty to put a stop to it. Did not the Government do it by abolishing slavery system, the system of traffic in men and women when they found the public conscience is against it. Did they not likewise suppress the system of Sati by legislation? Why were they done? Are there not persons even now who will be prepared to quote chapter and verse to show that there are religious sanctions behind the custom of Sati. I will therefore submit that we have reached a time when the Government is bound to take note of the changing circumstances and the state of society and recognise the necessity for legislation (*At this stage the Diwan President took the Chair*) to remove the obnoxious customs prevalent in the State. I commend the resolution for the acceptance of the House.

Before I resume my seat I wish to say a word about another question that has been raised by the Government as to the desirability of excluding from the scope of this resolution the temple. There was a time in this Council when nobody could say any word about temples. I was once asked to sit down when I mentioned the word temple entry in this Council by one of your predecessors, Sir. It would be very dangerous to discuss the question of temple entry here. It is a subject which we cannot discuss in this House according to Council rules. So far as it relates to this resolution I may at once say that my immediate object is not to get admission into the temples. But it is the true test of the final eradication of the evil of untouchability from the State. In fact it is not possible or practicable to detach the temple entry out of the spirit of this resolution. If untouchability and unapproachability do not remain what prevents a Hindu from entering into a Hindu temple? If as a matter of fact Mr. Ayyappan is prevented

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

from entering Hindu temples now it is because of this untouchability and unapproachability. I therefore say that it will be putting ourselves into a very very incongruous position if we exclude temple entry from the resolution, temple entry is neither within nor outside the scope of this resolution.

Mr. M. Sivarama Menon *(Ernakulam South).*—You can tell us what your object is.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Urakam).*—My object is the removal of untouchability and unapproachability from the country altogether from all nooks and corners of the State. Whether it will enable all people to get into the temples or not it is none of my concern. My concern is that this evil custom which imposes certain disabilities simply by reason of one's birth should not have a place in this fair Cochin. It is a lot on the fair name of Cochin and I hope that the Government will see that this blot is removed.

Mr. President.—For information I ask whether these Ezhuthassans are not admitted into temples.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Wadakkancheri).*—We are not admitted into the temples.

Mr. President.—Are they considered as untouchables?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Wadakkancheri).*—Yes. We are not allowed to enter the temples.

The resolution was put and carried.

21. Extension of the Chief Court Buildings and the Chief Court Library.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi).*—Sir, I beg to move that "*This Council recommends to Government that the extensions of Chief Court buildings and the Chief Court Library may be undertaken in the year 1114.*"

Sir, about 2 or 3 years ago a sum of Rs. 13,000 was alloted for extending the Chief Court buildings; but instead of extending the Chief Court buildings the Huzur Office buildings were extended. My information is that the Government are not caring so much for the Chief Court as they ought to do. The need for extending the Chief Court buildings is keenly felt. The library is very congested

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly